

slag om at reducere Tolden til 70 Øre. Det er et Forslag, der ikke viser sig et enkelt Sted paa Toldloven, det kommer igen paa en Mængde Steder, thi, som det er de Herrer, der have studeret Toldloven, bekendt, anvendes denne saakaldte Galanterivaretold paa en broget Mængde af meget forskelligartede Varer; det er den gamle Marksposition, der trækker sig igennem den gamle Toldlov, som nu møder op som 70-Øres Positionen pr. Kg.

Saa er der Ændringsforslagene angaaende Sukkertolden. Disse Ændringsforslag hænge sammen med Forslag, som det høje Ting vil blive bekendt med, naar Loven om Afgift af Roesukker kommer herved. Jeg vil ikke i Dag udtale mig nærmere angaaende disse Toldpositioner; det er, som sagt, en Enhed sammen med Afgiftspositionerne, der ikke foreligge til Behandling i Dag, og jeg vilde anse det for rigtigst, om vi vente med Sukkerdiskussionen, indtil vi faa Afgiftsloven herved. Jeg skal kun sige, at paa dette Punkt er det lykkedes at naa en Forstaaelse hos et Flertal oppe i Landstinget, og jeg haaber ogsaa, at denne Forstaaelse, som jeg har givet min Tilslutning, kunde vinde Anklang hos et Flertal her i dette Ting.

Endnu er der en Ændring, jeg har foreslaaet, og som er af ret stor Betydning. Den gaar ud paa at give de vestindiske Øer en Toldbegunstigelse. Som ærede Medlemmer erindre, findes der paa Toldlovforslagets § 2 en Bestemmelse om, at Varer, der ere producerede paa Island, Færøerne og i de danske Kolonier i Grønland, indføres frit her i Landet; derimod har man behandlet de vestindiske Øer fuldstændigt som Udland i toldmæssig Henseende. Jeg har ment, at man burde imødekomme i nogen Grad det Ønske, der har været stærkt fremme, om, at man gav de vestindiske Øer en Præferencstilling med Hensyn til Tolden, og jeg har saa foreslaaet, at Varer, der produceres paa de vestindiske Øer eller ere tilvirkede der af Produkter fra Øerne, skulle have en Begunstigelse i Told af $33\frac{1}{3}$ pCt. Det er et Forslag, der navnlig vil komme til at spille en Rolle for Sukkerets Vedkommende.

Dette er, hvad jeg foreløbig har at sige om det Forslag, som her foreligger til Behandling. Jeg har den Tro og det Indtryk, at det store Flertal i dette Ting er stemt for at føre Forslaget tilbage til den Skikkelse, det havde, da det forlod dette Ting, og jeg kan ikke være andet

end glad ved, at man vil gøre det. Hvis dette sker til 2den Behandling, agter jeg til 3die Behandling at stille i det væsentlige de samme Ændringsforslag, som jeg har stillet oppe i Landstinget, og da det er Ændringsforslag, der næsten alle imødekomme Ønsker, der ere komne frem her i Folketinget, kan jeg ikke tro andet, end at de ville vinde Tilslutning her nede.

Hovedsagen er imidlertid, at denne Sag hurtigt føres frem til det afgørende Forsøg paa at naa en Forstaaelse, og dette Forsøg maa naturlig ske i et Fællesudvalg. Jeg vil derfor tillade mig at tilraade det høje Ting, at det, efter at have behandlet Toldloven her saa hurtigt som muligt, lader den gaa videre, for at den i god Tid kan havne i Fællesudvalg. Det bliver et stort Arbejde, der bliver at gøre i dette Fællesudvalg, det følger af Toldlovens hele Karakter, thi Toldloven er en Vrimmel af Enkeltheder; men naar det er saa stort et Arbejde, er det ogsaa af Betydning, at der er god Tid til at gøre Arbejdet, og naar der er saadan god Tid, haaber jeg, det skal lykkes at naa et Resultat.

N. Neergaard: I Tilslutning til den højtærede Finansminister skal ogsaa jeg vogte mig for at komme ind paa Enkelthederne i det Forslag, vi have modtaget fra Landstinget. Forslaget er kommet til os i en Skikkelse, som vi i alt væsentligt kende her fra Tinget i Fjor, idet det, uanset nogle Afvigelser i Enkelthederne, i det store og hele er det samme Forslag, som det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) ved sine Ændringer i Fjor søgte at faa dette Ting til at vedtage. Saavel det nuværende Landstings-Forslag som de Ændringer, det ærede Medlem for Horsens i sin Tid fremsatte, vare i alt væsentligt byggede paa de Andragender, der vare fremkomne gennem Haandværkets og Industriens Toldudvalg, og vi havde Lejlighed til i Fjor baade i Udvalget og her i Tinget udførlig at drøfte dette. Jeg anser det derfor ikke for hensigtsmæssigt paa dette Stadium at komme tilbage dertil, saa meget mindre som jeg tror, at i et Øjeblik, hvor vi staa overfor Fællesudvalget, kunde en saadan Forhandling om Enkeltheder her ikke blot blive unyttig, men muligvis blive skadelig, idet man maaske fra den ene eller den anden Side kom til paa Forhaand at banke sig fastere paa Enkeltheder, end heldigt er, naar man skal til en Forhandling, hvor disse Enkeltheder skulle tages op til Drøftelse.